

BUGADA AL POU. Febrer 2019

PER QUINTÀ• TORRA CORDONS
Conferència frustrada

Començo el repàs mensual amb un protagonista prou conegut, el nostre col·laborador Josep Maria Mata, un geòleg reputat i sempre disposat a col·laborar desinteressadament en temes on pugui abocar els seus coneixements. Una sapiència que estén arreu del món. No fa gaire, va ser convidat a fer una conferència sobre el Geoparc de la Catalunya Central a la Escuela Politécnica del Litoral, de Guayaquil, a l'Equador. L'amic Mata s'ha fet farts d'anar a països sud-americans a assessorar en tasques de tot tipus, tant acadèmiques com sobre el terreny. Però la manera de fer d'algunes zones no deixa de sorprendre'l. El cas és que, un cop aterrat en terres equatorianes, el van dur a l'hotel el dia abans de la xerrada i li van dir que l'anirien a buscar l'endemà a les vuit del matí. L'home, puntual com un clau, a les 8.00 ja estava en dansa. Però, van anar passant hores; una, dues, tres, quatre... fins que a la una del migdia s'hi van presentar per dir-li que ho sentien molt, però que ja no hi eren a temps i se'n va haver tornar a casa sense poder fer la conferència.

Compravenda de nadons

Malentesos que, de vegades, no us sabia dir ben bé si es podrien evitar o, d'entrada, poder plantejar d'una altra manera. De negocis, a Manresa i arreu, se n'obren i tanquen una munió cada dia. Alguns han de baixar portes no pas per falta d'interès. D'altres, simplement, comencen amb mal peu. Fixeu-vos en la imatge d'un rètol d'aquest comerç del carrer de Font i Quer que m'ha fet arribar una veïna de la zona. A part de no optar a cap premi de disseny i composició, posar «segona mà-bebès» i, a sota «compra i venda» trobo que dona a entendre que l'establiment és l'idoni per anar a "vendre" criatures que potser no acaben de fer el pes o tal vegada "comprar-ne", si és el cas. Per acabar-ho d'adobar, als costats, hi apareix el terme "oportunitats", un altre despropòsit si ens quedem amb la idea inicial. El negoci ja no funciona. I és que, com us deia, amb la retolació ja es veia a venir que la cosa no podria tenir massa èxit. Això sí, vull pensar que el que es venia eren tot tipus d'articles i peces de roba relacionades amb els nadons que, generalment, s'acaben utilitzant poc i és fàcil que altres persones puguin aprofitar.

El plató de Sobrerroca

El carrer on s'ubica la redacció d'aquesta revista ha fet honor aquest mes de gener passat a la febre cinematogràfica que envaeix la nostra ciutat. L'equip de rodatge de la sèrie televisiva "Hache", de Netflix, que ja feia dies que treballava en un escenari suggerent com és l'edifici de l'Anònima, es va instal·lar uns dies als carrers del barri vell i concretament al carrer que ens ocupa -mai tan ben dit- per filmar una seqüència sòrdida i violenta que es va repetir unes quantes vegades fins que els va sortir rodona. En podem donar fe perquè hi érem.

Restes de les Congregacions

Abans que s'aixequés la sala Lloïola -la ja inexistent sala Ciutat-, al carrer de la Mel número 5, on actualment hi ha la botiga de Mobles Bello Hogar, hi va haver fins a l'any 1960 el local social de les Congregacions Marianes, promogudes entre altres, pel recordat pare Torra. S'hi feia teatre, cinema i tot tipus d'activitats que, posteriorment, es van traslladar a l'espai de la plaça de Sant Ignasi... D'aquella època, i com a mostra que hi ha indrets de Manresa on s'ha aturat el temps, a la part superior de l'edifici encara s'hi pot veure el sostre del que era la platea. I, el més curiós, en un lateral encara hi ha les restes del que era l'escenari amb alguns cartells d'espectacles previstos per a l'any 1959 que podeu veure a la foto. Ho va descobrir amb sorpresa fa pocs dies l'amic Joan Morros, fill de l'enyorat Josep Maria Morros, gestor de la sala Lloïola. Aprofitem, per cert, per felicitar el Joan perquè acaba de fer 65 anys ple d'energia i aquest mes pronunciarà el pregó de la Festa de la Llum.

Promoció... enganyosa

Un amable subscriptor m'ha fet arribar un exemplar de la revista "Club Renfe", que es reparteix a l'AVE. La publicació, entenc, deu aprofitar per promocionar als clients de l'empresa ferroviària, altres indrets on es pot viatjar utilitzant la xarxa de rodalies. Allà hi hem trobat un anunci de pàgina promocionant la visita turística a Manresa, contractat suposem per la mateixa oficina de turisme de l'Ajuntament. Una proposta que, lògicament, presenta la cara més amable del municipi i "es ven" en castellà amb la intenció d'atreure visitants d'arreu. Ara bé, no sé si caldria advertir els viatgers que, acostumats a circular vertiginosament amb el tren d'alta velocitat, això de situar Manresa «a solo una hora de Barcelona con cercanías Renfe» no és pas veritat. Ni fa més de cent anys ni avui dia.